

[Jens Thomsen.]

som faar Understøttelse i Stedet for at tage en Tørn paa Valsen eller paa Arbejdspladsen? Havde de Mænd, der nu sidder her i Socialdemokratiets Stole, siddet der, hvis Ungdommen for 40 Aar siden havde fristet samme Skæbne som Nutidens Ungdom og faaet Understøttelser i Stedet for Strabadserne enten paa Valsen i Udlandet eller paa Arbejdspladsen herhjemme?

Jeg vil bede den Part af Tingets Medlemmer, som er hærdede i Livets Skole, om at tage disse Problemer op til alvorlig Overvejelse. Det er slemt med de mange Penge, den store Arbejdsløshed koster os, men der slaas større Værdier i Stykker derved, at Bærekraften i Fremtidens Danmark svækkes. Lad Ungdommen faa Indtjeningsmuligheder ved at dyrke den danske Jord, selv om Prisen dertor skulde være den, at Befolkningen kom til at spise Smør i Stedet for Margarine. Vi har ikke Raad til det nuværende Fraadseri i Margarine, hverken af Hensyn til Befolkningens Sundhed eller af Hensyn til Landets Økonomi og Beskæftigelse.

Hvis Rigsdagen ikke vil gennemføre en Smørlov, der fuldt ud er paa Højde med Mejeribrugets enstemmige Krav, vil jeg gøre alt, hvad der staar i min Magt, for at faa Mejeribruget til at tage Sagen i sin egen Haand og benytte Organisationerne til at faa den rigtige Pris frem paa Mejeriprodukterne. Hvis Landbruget vil staa sammen og benytte Organisationens Magt paa samme Maade, som andre Erhverv lige fra Havnearbejderne til Lægerne og Sagførerne allerede har gjort i mange Aar, tror jeg, det vilde være den bedste Løsning, thi de ejer jo, som det er sagt, Nøglen baade til Pengekassen og til Spisekammeret.

Rigsdagen maa kende sit Ansvar og give Landbruget lige Arbejdsvilkkaar med de andre Erhverv. Beskyttelse til Industrien giver i stor Udstrækning Arbejde til Maskiner i Stedet for til Hænder. Skal dansk Ungdom i Arbejde, er Arbejdspladsen den danske Jord, og hvis man giver samme Indtjeningsmuligheder paa Landet som i Byerne, vil Strømmen fra Land til By vende sig, men den gør det heller ikke før. Enhver maa indse, at den nuværende Udvikling ikke kan føres videre i Fremtiden, Valget skal snart tages, om der skal tilvejebringes sunde Forhold gennem Samarbejde mellem Arbejder og Bonde, om Udviklingen skal føres paa Svensk eller Spansk.

Smørloven er en Prøvesten paa, om Statsministerens Løfte til den danske Bonde

skal være en Realitet, eller det kun skal være tomme Talemaader. Vil man gennemføre en Smørlov, der i økonomisk Henseende er paa Højde med Mejeribrugets Krav, vil mit Parti medvirke til Lovens Gennemførelse, i modsat Tilfælde maa vi tage vort Forbehold.

Oluf Pedersen: Selv om Fremsættelsen af et Lovforslag som det, der her behandles, er et sørgeligt Tidens Tegn, er der jo det glædelige derved, at Regeringen aabenbart kæder sin Skæbne til Ordningspolitikken, saaledes at naar denne bryder sammen og vi kommer over til sunde og frie Forhold, kan vi ogsaa komme af med den nuværende Regering.

Samfundsmæssigt er Ordningerne utvivlsomt skadelige. Det er jo karakteristisk, at der lægges størst Afgift paa det Korn, som er forholdsvis billigst, saadan at man tvinger danske Forbrugere til at købe det forholdsvis dyre Korn i Udlandet. Dette er Udtryk for Regeringens Forstaaelse af det økonomiske Liv. Jeg finder, at det er en helt imponerende Visdom, det er saa imponerende og saa besynderligt, at kun et stort Flertal kan lave den Slags; vi, der er faa, og som skal have vor Styrke alene i det saglige, vilde blive uhjælpeligt til Grin, hvis vi stillede den Slags Forslag. Hvis Kornet falder, gaar naturligvis ogsaa Fedevarerprisen ned, men saa sætter Forslaget ind og vil hindre, at de danske Producenter af Fedevarer faar samme lave Kornpris, som andre Producenter faar. Det begrundes af Ministeren med, at det vil resultere i Spekulation, hvis der bliver disse gode Produktionsvilkkaar; Ministeren er aabenbart bange for, at der skal blive for meget Arbejde og for stor Beskæftigelse.

Og saa følger Ministeren til, at det er nødvendigt med denne Beskyttelse imod de naturligt lave Kornpriser, der eventuelt kan komme; det er nødvendigt, fordi ellers kan man risikere, at Jorden ikke udnyttes. Jeg vil gerne have, at Ministeren begrundes nærmere, hvad der er Baggrunden for den Udtalelse. Jeg har prøvet at se, hvordan det stiller sig op igennem Aarene med Forholdet mellem de lave Kornpriser og det dyrkede Kornareal, og jeg har ikke set det ringeste, der taler i Retning af, at en lav Kornpris fører til, at Jorden udnyttes i ringere Grad. Det er ogsaa saadan, at de Jorder, hvor der vil være størst Vanskelighed, hvis Kornprisen bliver lav, med Hensyn til, at Kornproduktionen bliver rentabel, er netop de Steder, den billige